

SŁOWO

Wilno, Czwartek 22-go listopada 1923 r.

PRENUMERATA miesięczna z dostarczeniem do domu oraz z przesyłką pocztową mk. 600000. Konto czekowe w Pocztovej Kasie Oszczędnościowej Nr. 80.259.
Cena pojedynczego N-ru 30000 mr.

Redakcja i administracja Ad. Mickiewicza 4. Tel. 228, otwarta od 9 do 3. Tel. drukarni 262.

CENA OGŁOSZEŃ Wiersz milimetro wy jednoszpaltowy na str. 2-ej i 3-ej 25000 marek, za tekstem 10000 marek Najmniejsze ogłoszenie 100000 m. p. z prowincji oraz wnr. świątecznych o 25 proc. drożej.

Z a D u s z e

Rotmistrza Bochenka, Rotmistrza Łukasiewicza, Porucznika Zagórskiego, Wachmistrza Borzeńskiego i 9-ciu ułanów,

poległych w Krakowie w obronie praworządności Ojczyzny i honoru żołnierza polskiego, odbędzie się w dniu 23-go b. m. o godzinie 9-ej rano w Bazylice nabożeństwo żałobne, na które zaprasza wszystkich, komu pamięć poległych bohaterów jest droga

K o m i t e t

Zjazd ziemian ziemi Wileńskiej.

Dziś odbędzie się w Wilnie, w lokalu Związku Ziemian Zjazd Ziemian ziemi Wileńskiej, z uczestnictwem wielu gości z poza Wileńszczyzny, senatorów i posłów. Niedługo, za lat niewoli, gdyśmy żyli w państwie rosyjskim, w czasach przed październikowym manifestem, wobec braku ciał reprezentacyjnych, zastępstwo żyjących społeczeństwa wypowiadały różne zjazdy korporacyjne. Niestety za czasów wolnej Polski musimy się powołać na pewne analogie do tamtych czasów. Dziś także nie zawsze legalna reprezentacja narodu, t. j. Sejm polski wypowiada właściwie życzenia społeczeństwa. Ordynacja wyborcza zapewnia wejście do Sejmu przede wszystkim ludziom obytym z organizowaniem wieców masowych i nie bojącym się zobowiązania siebie i swych organizacji wyborczych przeroznięmi, często niezadowolonymi obietnicami. Może dlatego, rezolucje np. takiego zjazdu przedstawicieli samorządu wiejskiego często dokładniej wyrażają potrzeby chwili, niż niejedna uchwała Sejmu.

Do korporacji, mających dla kraju naszego znaczenie pierwszorzędne, należy Związek Ziemian. Polskość kraju naszego związana była nierozdzielnie z tą siecią polską dworów i dworków, które od Bałtyku aż poza Dniepr trzymały kraj cały pod urokiem kultury polskiej. Dziś mamy więcej posterunków propagandy polskości, położenie nasze zupełnie jest inne, role się poniekąd zmieniły, — ale nie wszystko zmieniło się na dobre. Obszar, na który promieniowała kultura polska, się zmniejszył, a znaczenie ziemiaństwa polskiego zostało, skutkiem nieorientowania się we właściwych drogach polityki polskiej na naszym wschodzie, mocno nadwężone.

Ziemiaństwo polskie podziela wspólny los z całą inteligencją polską. Zostało ono odsunięte od aktywnego, bezpośredniego wpływu na politykę, zostało

utopione w analfabetycznej masie wyborców do Sejmu. Społecznie doznało wiele niezasłużonych i niepotrzebnych upokorzeń. Ekonomicznie zostało zrujnowane zupełnie przez okupację niemiecką, inwazje bolszewickie, postoje wojsk własnych, wreszcie przez celową pod tym względem, politykę rządów własnych. Jedyne nasze warsztaty produkcyjne, jedyna siła podatkowa kraju naszego została w ten sposób zrujnowana.

Dziś nie którzy z pośród ziemiaństwa spodziewają się pewnej naprawy stosunków z inicjatywy obecnego rządu. Jak dotychczas, postępują one bardzo wolno. Konjunktury ekonomiczne dla rolnictwa całej Polski również nie są pomyślne, skutkiem sztucznie obniżanej ceny produktów rolniczych. Chyba nie będziemy posądzeni o brak obiektywizmu, jeżeli powiemy, że rujnowanie się znacznie prędzej, niż powstaje program naprawy.

Pod niewesołymi auspicjami politycznymi zjeżdża się też zjazd dzisiejszy. Oto Sejm postanowił nie wydawać posłów Marka i Bobrowskiego. Za niewydaniem oświadczyli się także stronnictwa rządowe. Jest to przypięczętowanie tej polityki ustępstw, kompromisu i słabości, którą rząd stosuje od chwili wybuchu ruchu natyle nielegalnego, jak polityczny strejk powszechny. Publicyści ósemkowi pisali o Kieraszczyźnie. Mogą ją teraz obserwować nie przez perspektywę historyczną, ale własnymi oczami i bezpośrednio.

Mówią nam, że poseł Bobrowski i Marek położyli zasługi przy uspakajaniu tłumów i likwidowaniu strajku, nie zasługują więc na potępienie. Idziemy dalej — mogliśmy nawet przyjąć hipotezę, że P. P. S. poto proklamowała polityczny strejk powszechny, aby zaprowadzić nad sytuacją. Temniemniej posłowie Marek i Bobrowski przyjmowali

udział w akcji wybitnie nielegalnej, np. w propagowaniu niereagowania na rozsyłane karty powołania. Jeżeliby sąd uniewinnił posłów P. P. S. byłibyśmy szczerze radzi, ale zasłanianie się immunitetem poselskim przed odpowiedzialnością karną, stwarza wrażenie, że i na przyszłość anarchiczne wystąpienia posłów pozostaną bezkarne.

Chwilo ostatnie przyniosły szeroko kolportowaną pogłoskę o tendencjach utworzenia rządu koalicyjnego. Podobno tendencje takie posiadają sympatje dwóch grup z większości rządowej, a mianowicie Piasta i Demokracji Chrześcijańskiej. Zdaniem naszym rząd koalicyjny jest pomysłem katastrofalnym. Koalicja urzędu była całkiem na miejscu w Anglii podczas wojny. Wtedy cały naród chciał stosować jedną politykę, a mianowicie wygrać wojnę. U nas niema wojny, natomiast trzeba naprawić Rzeczpospolitą, jej skarb, stosunki wewnętrzne, gospodarstwo społeczne. Dla takiej naprawy trzeba mieć konsekwentny program, może być on lepszy, lub gorszy, ale powinien być jednolity i konsekwentnie przeprowadzony. Koalicja wyklucza możliwość jego realizacji. Pan Witos, jak już powiedzieliśmy, swe olbrzymie zdolności użytkowuje tylko w jednej dziedzinie, a mianowicie w grze partyjnej. Być może, że dla gry partyjnej p. Witos koalicyjny gabinet będzie pomysłem świetnym. Dla Polski stanowi on katastrofę.

Wszystkie te kwestje dźwięcznym echem odbijają się w obradach zjazdu ziemian. O położeniu ziemian w naszym kraju, będą mówić wybitni przedstawiciele ziemiaństwa pp. Hipolit Głeczewicz i hr. Antoni Jundziłł zasłużeni organizatorowie obywatelstwa kresowego. Sprawy związane z istnieniem produkcyjnego warsztatu rolnego poruszają posłowie Jaroszyński i hr. Żółtowski, oraz senator Leon hr. Lubieński. Należy przypuszczać, że referaty pp. Chojeckiego i D-ra Witolda Staniewicza będą miały więcej techniczny charakter. Na zakończenie zjazdu refe-

rat o wewnętrznej sytuacji politycznej wypowie p. Roman Skirmunt. Pan Skirmunt jest ozłowiekiem, zdanie którego w sprawie polityki polskiej na ziemiach wschodnich zyskuje coraz liczniejszych zwolenników w kołach miarodajnych. Ciekawi jesteśmy, czy p. Skirmunt zechce w swym referacie wyodrębnić politykę administracyjną i narodowościową na ziemiach wschodnich, czy potraktuje ją łącznie z oceną ogólnej sytuacji politycznej.

Cat.

Program Zjazdu następujący:

22-go listopada.

10-ta rano — Sprawozdanie z działalności Związku, jego zadania i cele — pp. H. Głeczewicz i A. hr. Jundziłł.

12-ta — Podatek majątkowy i danina lasowa i uławnienia dla opłaty takowych (eksport zboża zagranicą, pożyczki hipoteczne w złotych polskich) — poseł Jaroszyński i senator L. hr. Lubieński

5-ta pp. Reforma rolna — poseł L. hr. Żółtowski.

23-go listopada

10-ta rano — Kooperacja rolna — p. Z. Chojecki.

12-ta — Ekonomiczne położenie Kresów w związku z kryzysem rolniczym — Dr. W. Staniewicza.

5-ta pp. — Wewnętrzna sytuacja polityczna — p. Roman Skirmunt.

7-ma — Rezolucje Zjazdu.

Niemcy.

Bawaria.

BERLIN. 21. XI. (A. W.) Monachijska nuncjatura papieska ogłasza komunikat w sprawie znieważenia kardynała Faulhabera przez socjalistów. Nuncjatura zaprzecza jakoby kardynał wywarł jakikolwiek wpływ na komisarza Kahra w kierunku zmiany jego stosunku wobec Hitlera i Ludendorffa. W pamiętnych dniach 8 i 9 listopada Faulhaber nie zamienił ani jednego słowa z Kahrem. Dalej nuncjatura stwierdza, iż studenci rozpetali najgorsze instynkta tłumy pod hasłami wrogimi papieżowi i duchowieństwu, utrzymując, że duchowieństwo bawarskie współdziała w represji wobec powstania Hitlera i Ludendorffa. Ci sami studenci niedawno przesłali papieżowi list dziękczynny w dowód wdzięczności za dobrodziejstwa, jakie poczynił Ojciec św. dla Uniwersytetu Monachijskiego.

Stanowisko mocarstw.

LONDYN. 20. XI. (PAT). „Morning Post” donosi z Waszyngtonu, że amerykański urząd skarbowy oświadczył, że nie należy mu przypisywać inicjatywy rzekomego planu pożyczki dla Niemiec. Amerykański urząd skarbowy nie przyznałby Niemcom w obecnych warunkach miliona dolarów.

Theunis oświadczył przedstawicielom prasy, że rząd belgijski zgodził się na propozycje kompromisowe konferencji ambasadorów w sprawie międzysojuszniczej kontroli wojennej w Niemczech, oraz w sprawie powrotu Kronprinza.

Do Rzymu przybył ks. Bülow b. kanclerz za czasów cesarstwa. Bülow zamierza uzyskać rozmowę z Mussolinim, celem zapewnienia sobie życzliwej neutralności Włoch na wypadek, gdyby Stresemann otworzył zignorował Francję. W wypadku pomyślnego wyniku starań Bülowa ma on jakoby zapewnione stanowisko Ministra Spraw Zagranicznych w dyrektorjacie nacjonalistycznym.

Dzienniki francuskie uważają kryzys francusko-angielski za zakończony pomimo odłożenia obrad. Podczas obrad konferencji ujawniło się dążenie do całkowitego wyjaśnienia sposobu postępowania oraz urzeczywistnienia osiągniętego porozumienia, które oznacza podjęcie od grudnia kontroli nad zbrojeniami Niemiec.

